

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

11. An liceat laico quotidiana Communio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

cum quis sibi persuadet se non esse in peccato mortali, deponendo practicę dubium, sed etiam, si quis putat ex ignorantia aliqua invincibili licere sibi sine mortali peccato cum illo dubio recipere hoc Sacramentum: id enim non erit irreverenter formaliter, sese gerere in recipienda Eucharistia, & evitabitur peccatum. Quod si illud peccatum dubium, sit certum coram Deo, esto quod fortasse non recuperabitur gratia, satis tamen hic nobis est, quod non committatur novum peccatum, ut in simili dicemus *infra* §. 10. n. 17.

69. Denique id ipsum affirmamus si hic dubius de suo peccato dubium practicę deponendo, eliciat actum contritionis, & postea communicet: jam enim ex una parte non se gerit irreverenter, quia putat se esse in statu gratiæ, & ex altera parte non obligatur ante Communionem fateri peccatum dubium, cujus (in casu posito) non est ullo pacto conscius.

70. Quare hominem habentem dubium alicujus peccati mortalis, sine ullo periculo peccandi existimo accedere posse ad Eucharistiam, etiam non præmissa confessione in casibus explicatis: puta cum deponitur practicę dubium vel per ignorantiam invincibilem creditur id esse licitum.

§. X. *An sit casus, in quo communicare quis, sine confessione, & etiam, sine contritione, atque adeo in peccato mortali possit.*

71. **H**ic facere videntur ea, quæ *num. 36. & 37.* diximus de non potente elicere actum Contritionis: cui nihilominus dimidiatam confessionem exhibere concessum sit: sed tamen fortior nunc est casus: agimus enim de eo, qui nec contritionem elicendi virtutem habet, nec confessionem ullam, etiam dimidiatam, agaudere potest.

Tam benigna sunt viscera Misericordiæ Domini, ut non dedignetur excusare aliquando perveraciam nostram. Invenio enim unum, vel alterum casum in quo quis purissimam Communionem pro peccato sumere, sine peccato possit.

72. Etenim, ex supradictis constat, Sacerdotem qui, incepta bona fide Missa, recordatur se mortalis culpæ reum, debere elicere actum saltem à se existimatæ Contritionis. Sed jam si non possit, seu experiat actum illum sibi valde esse difficilem, quid agat? Confiteri non potest, conteri nequaquam valet, Sacrificium inchoatum relinquere, ob infamiam inde sibi resultantem, difficillimum est. Quid ergo ab anima sic affecta superest extorquendum? Probabile esse ex aliquorum sententia iudico, hunc non peccaturum mortaliter si cum huiusmodi conscientia peccati mortalis, & cum eo dolore, quem tunc potest elicere, Missam prosequatur, consecraret, communicetque. Ita Vasq. *de Euch. disp. 207. cap. 1. n. 34.* Hurtad. *disp. 9. de Euch. diff. 1.* Delugo *in Sac. d. 9. sect. 1. num. 8.* Ratio est, quia præceptum dignè communicandi non videtur tam arctè Fideles astringere, ut cogat Sacerdotem, cum tanto suo dedecore, ab incepto sacrificio descedere. Tunc autem huiusmodi Sacerdos non acquiritur gratiam, sed tamen non peccabit.

73. Idemque erit de Laico, qui jamjam recepturus sacram sinaxim ante linteum, nec sub aliquo prætextu sese removere valens, peccati mortalis recordetur, nec conteri possit. Ita *ibid.* Par enim est ratio. Notent hanc doctrinam scrupulosi, animoque semper timidi: Ut notat pro scrupulosis S. Bonavent. apud Bonacin. *disp. 4. de Euch. quest. 6. p. 1. num. 19.* qui, quamvis verè eliciant Contritionis actum; nonquam tamen se eliciisse sibi persuadent.

74. Quid si Sacerdos, de quo loquimur, posset uno ex sequentibus modis ab incepto sacrificio desistere? Nam si esset v. g. in Sacello privato, Missa ministro puero solum assistente à quo notam pari non esset valdè laborandum, cum sine gravi infamia ab Altari sese subducere facile posset, obligantur ne se subducere: Deinde

si posset deliquium simulare, vel quid simile, illud similem fictionem obstringemus.

57. Respondeo ad ejusmodi deliquij prætextum stare illum non possum: quia est remedium nimium ordinatum, ac pluribus inconvenientiis obnoxium, quod non tenemur: illud de puero sic temere, posset Sacerdos de illo si: quocumque alio minime, speique haberet, intra tempus competens colligendi, atque adeo se conterendi, existimaret Sacerdotem vel non curate Missam aliquantulum dare, vel aliud, si facile posset, ministrum, intra competens tempus, reditum, remittere: relinqueret Sacrum nullo modo approbo. Ratio est, quia in modo salvatur infamiae nota, in posteriore non infamie, nam minister, quamvis unicus, & licet puer, posset obloqui contra Sacerdotem sacrificium impentem. Multo magis id non esset faciendum, si consecratione, ne sacrificium imperfectum relinqueretur.

76. Jam vero alium casum afferunt Doctores, *disp. 14. de Euch. sect. 1. num. 3.* Diana *p. 5. tract. 3. sine*, in quo excusatur à sacrilegio peccator, si communicet. Nam si v. g. irruente Paganorum, vel Hæreticorum multitudine in Ecclesiam, timeretur Sacerdotis Eucharistiæ contemptus, tunc Fidelis quicumque stans in mortali, nec illa subita irruptione posset facile conterere, posset, imò addo libens, quod ad vitandam injuriam, quæ timeretur tanto Sacramentum illud assumere: sicut etiam posset, deberetque non minus. Imò ex Vasq. apud Delugo *de Euch. d. 5. sect. num. 87.* & Laico Sacratissimum Christi Corpus idemque instar Mariæ Scoticæ Reginæ, (de qua Delugo *disp. 58. sect. n. 15.*) suis se manibus communicare, sine ulla hæsitazione, in similibus casibus licet.

§. XI. *An liceat Laico quotidiana Communio.*

77. **H**ic reducimus difficultatem hanc, quia ad Communionem adeo frequentem magna certitudinalis dispositio requiritur.

Jam, licet Communionem quotidianam Laico uxurato, imò eam vetare illi nec Confessarius, nec Superior possit: quia eam Christus Dominus, contra qui peccati mortalis sibi confici non sunt, à se magno, siue cum parvo devotionis affectu, liberè concessit, docet cum paucis Joannes Sanchez *de disp. 23.* Negat cum aliis multis, Joannes Delugo *de Euch. sect. 2.* solumque concedit maximo spiritui accensis, Sanctæque Catharinæ similibus. Quos, si hæc quæstionem latè discussam videre in actum est. Nos breviter negantem sententiam amplectimur: putamus id cedere majori reverentiæ debere Christo Domino, ac Regi nostro. Affirmans opinio illud à Confessariis obtineat, ut Fidelibus Sacrum Communionis appetentibus, siue etiam solum petentibus, sese in posterum exhibeant.

C A P V T II.

De dispositione corporali requisita ad Sacratissimam Communionem.

§. I. *De Munditia à pollutione, vel copula.*

1. **P**ræmittimus tanquam certum, non esse mortale post peccatum ritè penitentiam de peccato, sed etiam, quo patratum est, die, communicari: enim, sic, non indignè graviter ad Sacram Eucharistiam acceditur. Ita Sanchez *lib. 9. de matrim. disp. 13.* qui dicat Navarr. *in Manual. cap. 21. n. 51.* putans esse mortale etiam post confessionem debitam, qui tamen in *edit.* mutavit sententiam.

2. Porro, quo ad decentiam: Pollutio involuntaria neminem ex his, qui bene affecti sunt, circa spirituales